گالری جهان

اینترنشنال هرالدتریبیون
تحقیق برای ترمیم خانه‌ها

روزنامه اینترنشنال هرالدتریبیون نسخه بین‌المللی روزنامه نیویورک‌تایمز امریکا برای عکس یک خود سوژه خانه‌های اسپانیایی را انتخاب کرده است؛ خانه‌هایی که مدت‌هاست روی دست صاحبانش مانده و فروش نرفته است. اینترنشنال هرالدتریبیون نوشته این خانه‌ها یک مشکل بزرگ و اساسی دارد؛ در حال تخریب است و ترمیم و تعمیر لازم است. در عکس یک این روزنامه ردیف خانه‌های فروخته نشده را می‌بینیم. زیر عکس گزارش مفصلی درباره این موضوع نوشته شده است؛ در کنار آن هم گزارشی درباره راه‌اندازی صندوق پول اروپا منتشر شده است؛ صندوقی که برای کمک به کشورهای اروپایی ضعیف راه‌اندازی شده است اما این طور که سران این صندوق گفته‌اند سه قدرت برتر، منظور انگلیس و آلمان و فرانسه است، متحد هستند اما قرار نیست فعلاً کاری انجام دهند و سرخود طرح را اجرا کنند. یکی از طراحان بزرگ امریکایی به نام وون فورستنبرگ هم قرار است در پکن تولیداتش را به نمایش بگذارد. خبر این ماجرا در صفحه یک روزنامه اینترنشنال هرالدتریبیون منتشر شده است.

ایندیپندنت؛ شاهد خاموش

روزنامه‌های انگلیسی با ماجرای ویکی‌لیکس و حواشی‌اش جولان می‌دهند. گاردین به کنار که هر روز بخشی از این اسناد محرمانه را در اختیار مخاطبانش قرار می‌دهد، حالا نوبت ایندیپندنت است که از پرونده‌ای مرتبط با پرونده ویکی‌لیکس پرده بردارد و از شاهد خاموش نام ببرد. تیتر یک ایندیپندنت از وجود شاهدی خاموش خبر می‌دهد. این شاهد خاموش سرباز ۲۳ساله ارتش امریکاست. نامش برادلی مانینگ است. او هفت ماه در زندان حبس کشیده و حرف نزده است. او یکی از مطلعان پرونده جنگ عراق است و در دسته دوم بریگاد از افسران آنالیزور درجه یک بوده است. او به خاطر لو رفتن یکی از تصویرهای محرمانه ارتش حبس شده است. ایندیپندنت از قول او نوشته: من بی‌گناهم و امیدوارم بتوانم آن چیزی را که امریکایی‌ها از من می‌خواهند، در اختیارشان بگذارم. به گزارش ایندیپندنت برادلی مانینگ بسیار خسته و از نظر روحی بسیار شکسته شده است. ایندیپندنت هم مثل دیگر روزنامه‌ها برای روزهای آخر سال و تعطیلات سال نو آماده شده است. این روزنامه ویژه‌نامه‌ای برای بهترین‌ها در پایان سال ۲۰۱۰ ترتیب داده است.

گزارش یک

از فقر حرف بزنیم؟

ترجمه: عباس زندباف

طی ۱۵ تا ۲۰ سالی که گفتمان مسلط در نظام جهان اجماع واشنگتنی بود (حدود ۱۹۷۵ تا ۱۹۹۵) فقر جزء واژگان مگو بود هر چند جست و خیزکنان رو به افزایش بود. همه می‌شنیدیم که تنها چیز مهم رشد اقتصادی است و تنها راه رشد اقتصادی باز گذاشتن دست بازار و جلوگیری از هر گونه دخالت دولت‌محورانه است البته صندوق بین‌المللی پول(IMF) و خزانه‌داری ایالات متحده حق دخالت داشتند. خانم تاچر در بریتانیای کبیر شعار معروف خود را سر داده بود که «گزینه‌ای دیگر وجود ندارد». منظورش این بود که کشورهای جهان راه دیگری ندارند جز آنکه از سرمشق ایالات متحده و لابد انگلستان پیروی کنند. کشورهای از همه جا بی‌خبر جنوب هم باید برداشت‌های خام خود را برای به دست گرفتن سرنوشت‌شان کنار بگذارند. در این صورت روزی از نعمت رشد برخوردار خواهند شد(کدام روز؟)، وگرنه سرنوشتی جز فقر ندارند. روزهای پرشکوه اجماع واشنگتنی دیری است سپری شده است. اوضاع اکثر مردم کشورهای جنوب بهتر که نشده است، هیچ، رایحه شورش در هوا موج می‌زند. جنبش جدید زاپاتیستا در سال ۱۹۹۴ در چیاپاس شعله زد. جنبش‌های اجتماعی بر نشست سال ۱۹۹۹سازمان تجارت جهانی در سیاتل خط بطلان کشیدند و بریز و بپاش هم‌اندیشی اجتماعی جهانی در سال ۲۰۰۱ از پورتو آلگره آغاز شد. بحران مالی آسیا که در سال ۱۹۹۷ شعله‌ور شد، ویرانی اقتصادی گریبان شرق و جنوب‌شرقی آسیا را گرفت و تا روسیه، برزیل و آرژانتین رسید، صندوق بین‌المللی پول ندا سر داد که اگر این کشورها خواهان کمک هستند باید به خواست‌های نخ‌نمایی تن دهند که از آستین این صندوق بیرون آمده. مالزی آنقدر شجاعت داشت که بگوید کمک نخواستیم، از لطف‌تان ممنوع و به همین دلیل سریع‌تر از همه کمر راست کرد. آرژانتین شجاعت بیشتری به خرج داد و اعلام کرد حاضر است بابت هر دلار بدهی‌اش ۳۰ سنت بپردازد (وگرنه از بازپرداخت بدهی خبری نخواهد بود). اما اندونزی حاضر شد کمربند خود را سفت‌تر کند و چیزی نگذشت که خودکامگی دیرین سوهارتو که بسیار باثبات می‌نمود بر اثر خیزش مردم از پا درآمد. در آن هنگام کله گنده‌ای چون هنری کیسینجر صندوق بین‌المللی پول را به باد انتقاد گرفت که به بلاهت‌شان پایان دهند. در قدرت نگه‌داشتن دیکتاتور اندونزی که در جرگه دوستان بود برای سرمایه‌داری جهانی و ایالات متحده بیشتر اهمیت داشت تا واداشتن این کشور به پیروی از قواعد اجماع واشنگتنی. کیسینجر در یادداشتی به یادماندنی در سال ۱۹۹۸ نوشت صندوق بین‌المللی پول مانند پزشک متخصص سرخک است که سعی می‌کند تمام بیماری‌ها را با داروی سرخک درمان کند. نخست بانک جهانی و سپس صندوق بین‌المللی پول عبرت گرفتند و دریافتند واداشتن حکومت‌ها به پیروی از نسخه‌های نولیبرالی در خط‌مشی‌هایشان(و در قبال دریافت کمک مالی هنگام بروز کسری بودجه) پیامدهای سیاسی ناگواری به بار می‌آورد. در واقع مشخص شده بود که به هر حال گزینه دیگری هم هست که همان قیام مردم باشد. وقتی حباب بعدی هم ترکید و جهان دچار بحرانی شد که اکنون بحران مالی سال ۲۰۰۷ یا ۲۰۰۸ نام گرفته است صندوق بین‌المللی پول ناچار شد هر چه بیشتر به توده‌های بدقلقی گوش فرا دهد که پا از گلیم خود درازتر می‌کردند. این گونه بود که صندوق بین‌المللی پول هم فقر را کشف کرد. نه‌تنها فقر را کشف کردند بلکه برای کاهش فقر در کشورهای جنوب برنامه‌هایی نیز از آستین بیرون آوردند. صندوق بین‌المللی پول فصلنامه باریکی به نام تامین اعتبار و توسعه منتشر می‌کند که مخاطبان آن سیاستگذاران، روزنامه‌نگاران و کارآفرینان هستند نه اقتصاددانان حرفه‌ای. در شماره سپتامبر ۲۰۱۰ این مجله مقاله‌ای به قلم رادنی رامکاران آمده است که عنوان آن بسیار گویاست: «نابرابری قابل دفاع نیست». رادنی رامکاران اقتصاددان ارشد اداره آفریقا در صندوق بین‌المللی پول است و از نگرش جدید این صندوق برای ما می‌گوید: «خط‌مشی‌های اقتصادی که فقط به میانگین آهنگ رشد محوریت می‌دهند خام‌اندیشانه‌اند.» نابرابری شدید در کشورهای جنوب باعث می‌شود «سرمایه‌گذاری‌های رشدافزای فیزیکی و انسانی محدود شود و گرایش به بازتوزیع ناکارآمد افزایش یابد». بدتر از همه آنکه نابرابری شدید سبب می‌شود «ثروتمندان در سنجش با اکثریت مردم که همگنی کمتری دارند دست بالاتر داشته باشند». در نتیجه «توزیع درآمد حالت نامتوازن‌تر پیدا می‌کند و نظام سیاسی دچار تصلب می‌شود به طوری که در درازمدت پیامدهای سیاسی و اقتصادی وخیمی دارد». گویا صندوق بین‌المللی پول سرانجام برای پند کیسینجر گوش شنوا پیدا کرده است و توده‌های فقیر نگرانی حضرات را برانگیخته‌اند به خصوص توده‌های فقیر کشورهایی که دچار نابرابری شدید هستند و نخبگان‌شان نیز پیشرفت را به تاخیر می‌اندازند تا مبادا مهار نیروهای کار بدون مهارت را از دست بدهند. آیا صندوق بین‌المللی پول به ناگهان بلندگوی چپگرایان جهان شده است؟ چنین گمانی با عقل جور درنمی‌آید. صندوق بین‌المللی پول و سرمایه‌داران پیشرفته‌تر جهان خواهان سامانه‌ای باثبات‌تر هستند تا مبادا منافع‌شان در بازار از دست برود. لازمه این کار نیز آن است که در کشورهای جنوب (و حتی در کشورهای شمال جهان) گوش نخبگان را بپیچانند تا با اجرای برنامه‌های مقابله با فقر اندکی از بهره‌های نامشروع خود دست بردارند بلکه خیل رو به گسترش فقرا از خیال شورش بیرون بیایند. شاید برای اجرای این راهبرد جدید خیلی دیر شده باشد. فراز و نشیب‌های آشوبناک خیلی شدید است و روز به روز بر نابرابری غیرقابل دفاع افزوده می‌شود. اما صندوق بین‌المللی پول و کسانی که این صندوق نماینده منافع آنهاست نمی‌خواهند دست از تقلا بردارند.

منبع: iwallerstein.com

عکس یک فانوس یخی

پدیده جالب و عجیبی است. پدیده، این ترکیبی است که در عکس می‌بینید؛ ساختمان فانوسخانه دریاچه اهایو این شکلی نیست. ساختمانی معمولی محصول سیمان و آجر و دیگر ملات لازم برای ساخت. اما این پوشش یخی روی آن ساختمان فانوسخانه دریاچه اهایو در امریکا را به پدیده‌ای جالب توجه تبدیل کرده است. امواج دریایی در هوای سرد با برخورد به ساختمان فانوسخانه این ترکیب جالب را به وجود آورده است. لایه‌های آب یخ‌بسته روی ساختمان آن را به مجموعه‌ای یخی شبیه کرده است. عکس فانوسخانه یخ‌بسته در بسیاری از خبرگزاری‌های جهان به عنوان یکی از چند عکس برتر انتخاب شده است.

عکس: آسوشیتدپرس

گالری جهان

گاردین؛ صدها پرواز زمینگیر شد

سوژه عکس یک روزنامه گاردین مهم‌تر از تیتر یک آن است. برف و زمینگیر شدن هواپیماها و اختلال در رفت و آمد. خوبی روزنامه‌ای مثل گاردین این است که ماشین برف‌روب هم در آن می‌تواند به عکس یک تبدیل شود. برف سنگین انگلیس صدها پرواز را لغو کرده و به قول گاردین کریسمس غم‌انگیزی برای شهروندان ترتیب داده است. تعطیلات آخر سال شروع شده، اما خبری از سفر نیست. مسافران چشم به آسمان دارند بلکه هوا باز شود و هواپیماها بپرند. تیتر یک روزنامه گاردین سوژه اعتراض‌های لندن و دیگر شهرهای انگلیس را دنبال می‌کند. در تیتر یک می‌خوانیم اتحادیه‌ها از بروز اعتصاب‌های گسترده خبر می‌دهند. علت هم اجرای طرح‌های اصلاحی دولت انگلیس در زمینه اقتصاد است. دانش‌آموزان و دانشجویان نگران شهریه‌ها و هزینه‌های تحصیلی هستند و کارگران هم از پایین آمدن دستمزدها و بالا رفتن نرخ خدمات اجتماعی می‌نالند. گاردین برای آنکه سر قولش باشد و خوانندگانش را از اسناد محرمانه ویکی‌لیکس بی‌نصیب نگذارد، سندی دیگر را منتشر کرده است. این بار سوژه، فعالان رادیویی یمن هستند. سفیر امریکا در صنعا در گزارشش می‌نویسد: فعالان رادیویی یمن به القاعده کمک می‌کنند و راه را برای فعالیت آنها هموارتر می‌سازند.

وال‌استریت ژورنال
گفت‌وگوهای انگلیسی– امریکایی

موضوع تیتر یک روزنامه اقتصادی وال‌استریت‌ژورنال (نسخه اروپا) بحث‌های اقتصادی دو کشور انگلیس و امریکاست. جرج آزبورن رئیس خزانه‌داری انگلیس راهی نیویورک شده و موضوع مورد بحث هم تغییرات قانون بانک‌های امریکاست و نسبت آن با اقتصاد انگلیس و معاملات این کشور. وال‌استریت‌ژورنال در تیترش می‌گوید انگلیس با توجه به این تغییرات در نظام بانکی برای وام‌های این کشور اظهار تمایل کرده است. در عکس یک هم مسافران سرگردان در فرودگاه لندن را می‌بینیم. آنها تا باز شدن گیت پرواز روزگار را در فرودگاه‌ها و با خدمات شرکت‌های هوایی می‌گذرانند. بارش سنگین برف انگلیسی‌ها را غافلگیر کرده است. گزارش مفصلی هم درباره این ماجرا در صفحه یک این روزنامه منتشر شده است که نویسنده در آن به سرگردانی مسافران دیگر کشورهای اروپایی جز انگلیس هم اشاره می‌کند. خبر رفع ممنوعیت حضور همجنس‌گرایان در ارتش امریکا هم در صفحه یک روزنامه وال‌استریت‌ژورنال منتشر شده است.

برنامه امشب سینماهای سراسر کشور